

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων ὁ στίχος λοιπὰ 25

Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ

Δραχ. Ν 14.

Πληρωτέα κατ' ἐξαμήνιον

Ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀγεί πενθήμερον ἑορτὴν ἐπὶ τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ ἀμνηστῆριδι τῆς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α'. βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Εἶναι ἄραγε τὸ γεγονός, ὅπερ πανηγυρίζει σήμερον τὸ ἔθνος, ἀνάξιον προσοχῆς καὶ πρέπει νὰ παρέλθῃ ἀπαράτητον; Ἡ συγκίνησις, ἥτις διοτρεῖται δόκλῃρον τὸ ἑλληνικὸν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, μαρτυρεῖ περὶ τοῦ ἐναντίου. Ἡ Βασιλεία ἐν Ἑλλάδι ἀποτελεῖ θεμελιώδη θεσμὸν, κεκρωμένον ὑπὸ τῆς γενικῆς βουλήσεως τοῦ ἔθνους, καὶ ιστορικῶς τεθεμελιωμένον ἐν τῇ συνειδήσει αὐτοῦ. Πανηγυρίζοντες ἔθεν τὴν ἐπ' αἰσίοις συμπλήρωσιν εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἀνακαινίσεως αὐτῆς, πανηγυρίζομεν γεγονός ἐπίσημον καὶ πολυσήμαντον τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἡμῶν βίου, δυστυχεῖς δὲ οἱ μὴ αἰσθανόμενοι τὴν καρδίαν των πάλλουσαν ἐπὶ τῇ συντελέσει αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἡ βασιλεία τοῦ Γεωργίου Α'. ἀνιδρύθη καὶ διέρρευεν ἐπὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη χωρὶς νὰ υποτυπώτῃ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Βασιλέως καὶ χωρὶς τὰ ἐπιδράσῃ οὐσιωδῶς εἰς τὴν ἀνέλιξιν τοῦ ἔθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἡμῶν βίου καὶ χωρὶς νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου, ἵνα ἡ χώρα μείνῃ ἀπαθῆς ἢ ἀδιάφορος ἀπέναντι τοῦ σταθμοῦ, ὃν ὀρίζει ἡ πρώτη αὐτῆς εἰκοσιπενταετηρίς; Ὁ ἰσχυριζόμενος τοῦτο ἠθέλην ἀρνηθῇ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου καὶ ἀμφιδάλλει περὶ τοῦ ἐδάφους, ἐφ' ᾧ ἵσταται.

Ἡ βασιλεία τοῦ Γεωργίου τοῦ Α'. σημεῖο νέον σταθμὸν εἰς τὴν ἀνέλιξιν τοῦ ἔθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἡμῶν βίου, τὰ μὲλλον δ' ἀξιοσημείωτα συμβάντα τῆς τελευταίας εἰκοσιπενταετίας στενῶς συνδεθῆσαν μετὰ τῆς Βασιλείας εἴτε ὡς θεσμοῦ, εἴτε ὡς προσωπικότητος. Ἀρκεῖ νὰ μνημονεύσωμεν δύο ἐπεκτάσεις τοῦ βασιλείου ἐδαφικὰς συντελεσθείσας ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Γεωργίου καὶ τὴν ἀνέθετον λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος, ἵνα δεῖξωμεν, ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς Βασιλείας ἐξεπλήρωσε τὸν προορισμὸν του καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν πραγματοποίησιν δύο ἀναποφύκτων ὅρων τῆς ἔθνικης υπάρξεως καὶ ἐπιδόσεως.

Τὸ πρῶτον, τὸ τῆς ἐδαφικῆς ἐπεκτάσεως, γεγονός τόσον συνδεδεμένον μὲ τὴν ἐν Ἑλλάδι Βασιλείαν, δὲν ἔχει ἀνάγκην μαρτυρίας, διότι ἐπιμαρτύρεται ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς χώρας ἀνταποκρίνεται δὲ πρὸς προαιωνίους πόθους τοῦ ἔθνους, διὰ νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην

ἐξάρσεως. Τὸ δεύτερον, τὸ τῆς ἀνοθεύτου λειτουργίας τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος, μαρτυρεῖται ὑπὸ τῆς καθημέραν πείρας, διὰ νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην ἄλλης ἀποδείξεως. Ἡ Ἑλλάς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς πολιτικῆς αὐτῆς ἀποκαταστάσεως, ὑπέστη τόσα δεινὰ ἐκ τῆς παραποιήσεως καὶ τῆς ἀνειλικρινοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος, ὥστε γνωρίζει νὰ ἐκτιμᾷ κατ' ἀξίαν τὴν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Γεωργίου εἰλικρινῆ αὐτοῦ ἐφαρμογὴν, καὶ νὰ διατελῇ εὐγνώμων ἐπὶ τοῖς ἀποτελέσμασιν αὐτῆς πρὸς τοὺς ἐργάτας τῆς κανονικῆς καὶ ἀνοθεύτου λειτουργίας του.

Ἡ Βασιλεία Γεωργίου, εὐτυχήσασα νὰ βάλῃ θεθείας ρίζας ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους καὶ ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς συνειδήσεως διὰ συνετῆς καὶ εἰλικρινοῦς πολιτείας, διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς διαδοχῆς εἰς Ἑλλήνας ἀπογόνους καὶ διὰ τῶν προσωπικῶν ἀρετῶν τοῦ Βασιλέως, ἀποτελεῖ μετὰ τοῦ ἔθνους ἐν ὅλῳ, ἄξιον τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὅστις συνεχῶς πλανᾶται περὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν καθέκαστα τῶν πολιτικῶν ἱδρυμάτων, οὐδέποτε πλανᾶται ἐν τῇ ἐκτιμῇ αὐτῶν ἐν τῷ συνόλῳ. Διὰ τοῦτο ἐκτιμῶν κατ' ἀξίαν καὶ τὸν θεσμὸν τῆς Βασιλείας του, πανηγυρίζει γηθοσύνης τὴν αἰσίαν συμπλήρωσιν τῆς πρώτης εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως, συμμερίζεται τὴν χαρὰν τῆς οικογενείας του καὶ εὐχεταὶ ὀλοφύγως ὑπὲρ τῆς μακρομερεύσεως αὐτοῦ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους.

Ἡ Ὀλυμπιακὴ ἔκθεσις.

—ο—

Ὡς εἶναι γνωστὸν ἐκ τῆς ἱστορίας, ἡ ἀρχαία Ἑλλάς ἀποτελεῖτο ἐκ πολλῶν αὐτοτελῶν καὶ ἀνεξαρτήτων ἀπ' ἀλλήλων πολιτειῶν, αἵτινες ἦσαν μὲν ἐλευθεραὶ καὶ ἀνεξάρτητοι πολιτικῶς, οὐχ' ἦσαν συνεδόντο ἠθικῶς ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς διὰ ὀρθοκευτικῶν τιμῶν τελετῶν καὶ ἔθνικων πανηγύρεων. Καὶ αἱ μὲν τελεταὶ ἦσαν πολυπληθεῖς, αἱ δὲ κυριώτεραι πανηγύρεις ἦσαν τὰ Πύθια, τελούμενα ἐν Δελφοῖς πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, τὰ Ἰσθμια, τελούμενα ὑπὸ τῶν Κορινθίων ἐπὶ τοῦ ἱσθμοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος, τὰ Νεμέα, τελούμενα ἐν Νεμέᾳ πρὸς τιμὴν τοῦ ἐκεῖ Διὸς, καὶ τὰ Ὀλύμπια, τελούμενα ἐν Ὀλυμπίᾳ πρὸς τιμὴν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, αἵτινα καὶ κατέστησαν ἡ λαμπρότερα ἔθνικα ἑορτὴ τῶν Ἑλλήνων.

Διὰ τῶν ὀρθοκευτικῶν τελετῶν καὶ ἔθνικων ἑορτῶν, αἵτινες ἐφαῖδρύνοντο δι' ἀγῶνων μουσικῶν, ποιητικῶν, φιλολογικῶν καὶ πρὸ πάντων γυμναστικῶν, συνεδόντο πρὸς ἀλλήλας αἱ ἑλληνικαὶ πολιτεῖαι καὶ ἀπετελεῖτο οὕτω ἠθικὴ τις καὶ

ὀρθοκευτικὴ ἐνότης. Οὐχ' ἦσαν ἡ ἠθικὴ καὶ ὀρθοκευτικὴ αὕτη ἐνότης δὲν ἦτο τοιαύτη, ὥστε νὰ παριστᾷ αὐτὰς ὡς ἐν ὅλῳ ἔθνος. Ἐπειδὴ δὲ τὸ αἶσθημα τῆς ἐνότητος ὑπῆρχεν ἀνεκαθεν εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν, τοῦ Ἑλλήνων, διὰ τοῦτο αἱ ἑλληνικαὶ πολιτεῖαι ἠσθάνθησαν ἐνωρὶς τὴν ἀνάγκην τελειοτέρως τινος καὶ ἰσχυροτέρως ἐνώσεως αὐτῶν, ὥστε καὶ ἰσχυραὶ νὰ ᾔναι καὶ νὰ προστατεύωσιν ἀλλήλας διὰ κοινῆς καὶ ἐμοθύμου συμπράξεως. Ὁ Ἀμφικτιὼν λοιπὸν, ἀδελφὸς τοῦ Ἑλλήνων, συνέστησε, καθὰ παρεδέχοντο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τὸ περιώνυμον Ἀμφικτιονικὸν Συνέδριον, ὅπερ περιελάμβανε κατ' ἀρχὰς μὲν δώδεκα ἑλληνικὰ φύλα, ἀποτελούμενα πολλὰς ἐλευθερίας πολιτείας, ἀκολούθως δὲ συμπεριέλαβεν δόκλῃρον σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ Ἀμφικτιονικὸν τοῦτο συνέδριον ἤδρευεν ἐν Δελφοῖς ἢ ἐν Ἀνθίλλῃ πλησὼν τῶν Θερμοπυλῶν, κατὰ τὴν διάφορον ὥραν τοῦ ἔτους, ἀπετελεῖτο δὲ ἀπὸ τοῦς ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν ἡνωμένων πολιτειῶν, καὶ ἔργον αὐτοῦ ἦτο νὰ προεδρεύῃ τῶν κοινῶν ὀρθοκευτικῶν τελετῶν, νὰ ἔχῃ τὴν προστασίαν καὶ ἐφορίαν τοῦ ναοῦ, παρ' ᾧ ἤδρευε, καὶ νὰ παρέχῃ κοινὴν προστασίαν καὶ ὑπεράσπισιν εἰς τὰς ἡνωμένας πολιτείας. Ἀκολούθως δὲ ἀνέλαβε καὶ τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἔργον νὰ διατηρῇ τὴν ἀρμονίαν μετὰ τῶν ἑλληνικῶν πολιτειῶν, διαλύων εἰρηνικῶς, ὡς ἀνώτατον δικαστήριον, τὰς μεταξὺ αὐτῶν διαφοράς, καὶ ἐπαναφέρων τὴν φιλίαν καὶ ἀδελφότητα μετὰ τῶν αὐτῶν. Ὡς δικαστήριον δὲ, τοιοῦτον ἔχον ἔργον, παριστᾷ τὴν πρώτην καὶ θεμελιώδη ἰδέαν τῶν νεωτέρων πολιτικοφιλοσόφων καὶ πολιτειολόγων, τῶν συνηγορούντων καὶ καταγινομένων πρὸς ἱδρύσιν διεθνούς τινος Ἀρείου Πάγου, δικάζοντος τὰς μεταξὺ τῶν ἔθνων διαφοράς, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ μεταξὺ αὐτῶν πολέμου καὶ διατήρησιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, ὅπερ θέλει εἶσθαι τὸ λαμπρότερον ἔργον τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος. Ἡ ἱδρυσις Ἀρείου Πάγου, λέγει ὁ Σατωβριάνδος, δικάζοντος τὰς μεταξὺ τῶν ἔθνων διαφοράς, θέλει εἶσθαι τὸ ἀριστούργημα τοῦ πολιτισμοῦ.

Διὰ τοῦ Ἀμφικτιονικοῦ λοιπὸν συνεδρίου, ὅπερ ἀπῆλθε τοῦ σεβασμοῦ συμπάσης τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, συνεδόντο, ὡς εἴρηται, αἱ ἑλληνικαὶ πολιτεῖαι καὶ ἀπετέλουν μίαν μεγάλην ἡνωμένην ἐνότητα, ἐν δὲ κράτος ὡς πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς αὐτῶν σχέσεις καὶ τὰ ἐξωτερικὰ αὐτῶν πράγματα, ὡς ὅκ ἐλεγον οἱ νεώτεροι, ἔτοιμον πάντοτε νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἐλευθερίαν καὶ αὐτονομίαν μιᾶς ἐκάστης τῶν ἡνωμένων πολιτειῶν κατὰ πάσης ἐθνικῆς προσβολῆς, κατὰ παντός ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ, καὶ κατὰ πάσης ὑβρεως. Ἐπὶ τὴν ἐποψιν δὲ ταύτην ἦσαν ἡνωμένοι πολιτικῶς, καὶ ἀπετέλουν σχεδὸν μίαν μεγάλην πολιτείαν. Οὐχ' ἦσαν ἐκ τῆς πολιτικῆς ταύτης ἐνότητος ἀπρητεῖτο καὶ ἔθνικη τις ἐνότης, ἀναγκαία πάντοτε πρὸς τὴν κοινὴν πρόοδον, τὴν ἔθνικὴν ταύτην ἐνότητα, ἡ σθάνθησαν, ὡς εἴπομεν, λίαν ἐνωρὶς οἱ Ἑλληνες, καὶ πρὸς τοῦτο καθιέρωσαν τὰς Πανελληνίους πανηγύρεις, αἱ ἀνωτέρω ἀνεφέρωμεν, ἐν αἷς διάφοροι ἐτελοῦντο ἀγῶνες, ἐν αἷς διαγωνίζοντο οἱ Ἕλληες

νες περί τιμῶν καὶ βραβεύων, περί δόξης καὶ ἀρετῆς. Οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἐχρησίμευον καὶ ὡς στάδιον ἀμύλλης καὶ συναδελφώσεως τῶν ἑλληνικῶν πολιτειῶν.

Ἡ σπουδαιότερα τῶν πανηγύρεων τούτων ἦτο ἡ ἐν Ὀλυμπίᾳ κατὰ τετραετίαν τελούμενη, καὶ «Ὀλύμπια» οὐ δυναστεύεισα, ἐν ᾗ ἐτελοῦντο οἱ περιώνυμοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες. Ἡ πρώτη δὲ ἔδρυσε τῶν Ὀλυμπιακῶν τούτων ἀγῶνων, ἀνετίθετο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν μέγαν Ἡρακλῆα.

Ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν κατ' ἀρχὰς μὲν ἦτο χειματτικός, δηλ. οἱ νικηταὶ ἐλάμβανον χειματτικὴν τινα ἀμοιβήν, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ καθ' ἣν ἐνέστη σεν ὁ Μεσσήνιος Δαίλειος, κατέστη σπαραντικός, δηλ. οἱ νικηταὶ ἐλάμβανον μόνον ἀπλοῦν ἐξ ἐλαίας στέφανον. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, μὴ λατρεύων τὴν ὕλην, ἀλλὰ τὴν ἡθικὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἰδέαν, ἀπέδιδε μεγάλῃν ἀξίαν καὶ τιμὴν εἰς τὸ ἀπλοῦς σπαραντικὸν τιμητικὸν βραβεῖον, καθότι ὁ ἀγὼν, ὡς ἐπομένον, ἐγίνετο περί δόξης καὶ ἀρετῆς.

Εἰς τὰ Ὀλύμπια λοιπὸν ἀπῆλθαν σχεδὸν ἡ Ἑλλάς· διηγωνίζετο τὸν λαμπρὸν ἀγῶνα τῆς πόλεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐκεῖ προβάλλοντο τοῦ χρόνου, ἐξετελέσθησαν οἱ ἀγῶνες ἐκεῖνοι, αἵτινες τὸσάυτην δόξαν καὶ τιμὴν περιποίησαν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι. Ἐκεῖ οἱ Πανελλήνιοι ἀθληταὶ ἐδείκνυν τί δύναται νὰ κατορθώσῃ ἡ ἀσκήσις ὡς πρὸς τὴν ἰσχυρίαν καὶ τὸν ὑγίαιον, καὶ πόσους ὑπερασπιστάς τῆς ἐλευθερίας δύναται νὰ ἐκδείξῃ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος. Ἐκεῖ συνεστῆσαν οἱ ἀθληταὶ ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκ πάσης χώρας. Ἐκεῖ καὶ Βασιλεῖς ἐκώμη διηγωνίζοντο, καὶ νικῶντες ἐλάμβανον ἀπλοῦν ἐξ ἐλαίας στέφανον. Ὁ Ἡρόδοτος, ἀναφέρει, ὅτι πολλοὶ ἐδόξουν ἀνδρες ἐνίκησαν τετρίπολιν εἰς τὰ Ὀλύμπια, καὶ αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα τῆς Σπάρτης Λυμάχον ἐγκωμιάζων, ἀναφέρει, ὅτι, πρὸς τοὺς ἄλλους λαοὺς πρὸς αὐτοῦ ἐπαινεῖ, τετρίπολιν εἰς τὰ Ὀλύμπια ἐνίκησεν. Ἐκεῖ οἱ ποικιλὰ ἀπῆλθον τὰ παιήματα τῶν, καὶ οἱ ἱστορικοὶ ἀνετίθησκον τὰς ἱστορίας τῶν. Ἐκεῖ διέλαμπεν ἡ ἑλληνικὴ θάνασις καὶ μεγαλοφυΐα. Ἐκεῖ ὁ Ἡρόδοτος, ἐν μέσῳ τοῦ χειροκροτοῦντος Πανελληνίου, ἀνετίθεσκε τὰς ἱστορίας του, παριστῶν τὰ ἔργα καὶ τοὺς θεατῆρας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἐκεῖ ὁ Θουκυδίδης, κατὰ τὴν ἀνάγκησιν τῶν ἱστορικῶν τοῦ Ἡρόδοτου, ἐδάκρυν, οὗτος δὲ εἶπε τῷ πατρὶ τοῦ μεγάλου ἱστορικοῦ τούτου περιώνυμος ἐκείνους λόγους, «ἀρχὴ ἢ φύσις τοῦ νιοῦ σου πρὸς μαθήματα, προλέγων τὸ μέγα μέλλον τοῦ Θουκυδίδου, ὅστις καὶ κατέστη ὁ μέγας καὶ ἐδοξας ἐκείνους ἱστορικός, ὃν ἐδόξασεν ἐλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης. Ἐκεῖ τέλος ἐφαίνετο ἡ μεγάλη ὑπερηχὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, παριστῶντος τὴν ἐλευθερίαν, τὰ ρῶτα καὶ τὸν πολιτισμὸν ἀπέναντι τῶν ἄλλων γνωστῶν τότε ἔθνων, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας καθιερώθη καὶ τὸ ρητὸν σῆμα μὴ «Ἕλλην ἐλευθερός», ὅπερ ἐσήμαινον, ὅτι μόνον οἱ Ἕλληνες εἶχον τότε παιδείαν καὶ ἀρετὴν, ἐλευθερίαν καὶ πολιτισμὸν, καθότι, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία, μόνον ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς ἦτο τότε πεπολιτισμένος καὶ ἐλευθερός.

Ἐν ταῖς Ὀλυμπίαις λοιπὸν συνήθοντο φιλικῶς καὶ συνδύναντο ἔθνη καὶ ἀντιστοιχοῦντο καὶ ἀνεξάρτητοι ἑλληνικαὶ πολιτεῖαι. Τὰ Ὀλύμπια ταῦτα ἐλαμπρύνθησαν ἰδίως μετὰ τοῦς κατὰ τῶν Περσῶν Ἑλληνικοὺς θριάμβους καὶ τὰ ἐνδοξα τρόπαια, ἃ τινα οἱ Ἕλληνες ἤγειρον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Τὰ Ὀλύμπια ταῦτα κατέστησαν λαμπρὰ ἔθνη καὶ ὁρτὴ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων. Οἱ δὲ Ὀλυμπιονίκαί ἐτιμῶντο πανταχοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου.

Ἀπὸ τῆς 59 Ὀλυμπιάδος, λέγει ὁ ἔθνικός ἡμῶν ἱστορικός Κωνστ. Παπαρρηγόπουλος, ἤρχισαν ἀναγεῖρμενοι οἱ τῶν νικητῶν ἀνδριάντες, αἵτινες ἀδιακρίτως, κατὰ πάσαν τετραετίαν, πολλὰ λαμπροποιῦντες, συνετέλεσαν παραβολὰς εἰς τὸν καλλωπισμὸν τοῦ πεδίου τῆς Ὀλυμπίας. Ἐπειδὴ δὲ ὑπῆρχον ἐκεῖ καὶ ἄλλα ἀπειρα ἀριστοτεχνήματα, ἱερά, ἑωρεῖα, ἀγάλματα, ὡς πολλὰ

πεπονημένα ἐκ γαλκοῦ, ἀργύρου, χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος, τὸ πεδὸν ἐκεῖνο, ὅπερ ἦτο καὶ φύσει μαγευτικώτατον, εἶχε καταστήσῃ ἐν ἐκ τῶν θαυμάτων τῆς Οἰκουμένης καὶ ἀξίον τῇ ἀληθείᾳ τῆς γὰρ τοῦ, τῆς εὐφροσύνης καὶ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἔθνους, τοῦ τελοῦντος ἐνταῦθα τὴν ἐορτὴν αὐτοῦ.

Ἐκεῖ ὑπῆρχε προσέτι λαμπρότατος Ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διός, καὶ τὸ περιώνυμον αὐτοῦ ἀγαλμα, ὅπερ ἦτο ἔργον τοῦ Ἀθηναίου Φειδίου, ὅστις κατεσκεύασεν αὐτὸ ἐξ ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ κατὰ τὴν 86 Ὀλυμπιάδα. Τὸ ἀγαλμα τοῦτο ἦτο λαμπρὸν καὶ ἐξοχούμενον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε πάντοτε θεωρεῖται, ὅτι ἀπετέλει ἐν ἐκ τῶν λαμπροτέρων ἀριστουργημάτων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Τοιαῦτα ἦσαν οἱ ἐθνικαὶ ἐορταὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ τοιοῦτος πρὸ πάντων ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν, ὅστις, θεωρούμενος ὑπὸ τῆς ὕψης λογικῆς αὐτοῦ ἐποχῆς, καταδεικνύει ἐπὶ πόσον μέγα ἦτο τὸ τῷ ἔθνε· ἐκεῖ, ὅπου τοσαῦτα κατορθώματα, καὶ ὅπου ὑπῆρχον ὁ διδάσκαλος τῆς ἀνθρωπότητος, εἶναι δὲ πάντοτε ἡ δοξὰ τῆς παγκοσμίου ἱστορίας.

Ἀσκήσις καὶ ἐντελεστέρα ἀνάπτυξις, ἐν γὰρ αὐτῇ ἐκτελεσθέντι τῶν Ὀλυμπιακῶν τούτων ἀγῶνων εἶναι οἱ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους τοιοῦτοι παγκόσμιον ἐκθέσεις, ἐν αἷς τὰ διάφορα ἐργα διαγωνίζονται καὶ ἀμιλλῶνται ἐν τῷ σταθμῷ τῆς προόδου. Ἡ ἰδέα τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων εἶναι ἡ πρώτη καὶ θεμελιώδης ἰδέα, ἐφ' ᾗ ἱδρυθῆσαν αἱ Παγκοσμιοὶ ἐκθέσεις, ἥτοι οἱ νεώτεροι ἀγῶνες τῆς παγκοσμίου προόδου καὶ τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. Ἡ μεγάλη λοιπὸν αὕτη καὶ λαμπρὰ ἰδέα τῶν ἐκθέσεων, ἐφ' ᾗ καυχῶνται τὰ νεώτερα ἔθνη, δὲν εἶναι ἡ ἐπαρρηχὴ καὶ τελειότερα παγκοσμιοποιεῖ τῆς ἰδέας ἐκεῖνης τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, αἵτινες καταδείκνυνται ὡς θεοὶ πάντες τὰ θεμελῖα πάσης μεγάλης ἰδέας καὶ πάσης μεγάλης προόδου, δι' ἣν καυχᾶται ὁ νεώτερος πολιτισμός.

Ἐν ταῖς Παγκοσμίαις ἐκθέσεσι πρὸ πάντων καταρτίζεται ἡ προόδος τῶν ἔθνων καὶ ἡ συναδελφώσις τῶν λαῶν. Αἱ παγκόσμιαι αὗται ἐκθέσεις εἶναι ἡ λαμπροτέρα ἐορτὴ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν καὶ ἡ ὠραιότερα εἰκὼν τῆς προόδου αὐτῶν.

Ἐν ταῖς Παγκοσμίαις ἐκθέσεσι, λέγει ὁ Ἰωάννης Σούτσος, τὰ προῖντα τῆς παγκοσμίου βιομηχανίας φιλοφρόνως συναντῶνται, καὶ φῶλα καὶ ἔθνη ἀλλότρια πρὸς ἀλλήλα ὡς μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας ἀδελφικῶς περιπτύσσονται. Καὶ εἰς τὴν τὰ πρωταγωνιστοῦσα ἐν ταῖς παγκοσμίαις ἐκθέσεσιν εἶναι οἱ πιστότεροι ἀντιπροσώποι καὶ οἱ ἐπιφανέστεροι πρωταθληταὶ τῆς ἀνθρωπίνης προόδου.

Τὰ ἔθνη, συνερχόμενα διὰ τῶν παγκοσμίων ἐκθέσεων εἰς τὴν κοινὴν πρόδον, ἀποτελοῦσι τὴν ὠραίαν εἰκόνα μιᾶς μεγάλης οἰκογενείας, ἥ, τὰ μέλη καταργηθῶνται καὶ προάγουν τὴν γενικὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Βαθὸς τῶν παγκοσμίων ἐκθέσεων καθιερώθησαν καὶ τελοῦνται καὶ ἐθνικαὶ καὶ τοπικαὶ ἐκθέσεις, ἐν αἷς δὲν διαγωνίζονται τὰ ἔθνη πρὸς ἀλλήλα, ἀλλὰ τὰ ἄτομα ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους, ἀμιλλόμενα ποῖον νὰ φανῇ πρωταγωνιστοῦν ἐν τῇ ἐθνικῇ δραστηριότητι καὶ προόδῳ, καὶ διαριλονικούντα πρὸς ἀλλήλα περί βραβεύων καὶ τιμῶν.

Τοιαῦτα ἐθνικαὶ ἐκθέσεις εἶναι καὶ αἱ ἐν Ἀθήναις τελούμεναι ἐκάστοτε Ὀλυμπιακαὶ ἐκθέσεις, αἵτινες καὶ αὗται δεικνύουσιν ἐκάστοτε τὰς προόδους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. (ἀκολουθεῖ).

I. A. Γ.

Ὁ ἄρτος καὶ ἡ διατίμησις

Αἱ ἀμειψαῖον ὑποχωρήσεων ἡ ἡμετέρα ἀστυνομία καὶ οἱ περὶ ἡμῶν ἄρτοποιοὶ συνεφώνησαν περί τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου καὶ κατηνύσθη ἡ ἐκ τῆς

ἐλλείψεως αὐτοῦ ἐπικρατήσασα ἐνταῦθα συγκλίσις ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Οὐχ' ἦτον καὶ μετὰ τὸ συμβιβασμὸν τούτον καὶ τὴν ἐπανόληψιν τῆς παραγωγῆς τοῦ ἀναγκαίου κατὰ ποσὸν ἄρτου τῇ πόλει, οἱ ἄρτοποιοὶ διαμαρτύρονται, ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἡ παρά τῆς Ἀστυνομίας ὁρισθεῖσα τιμὴ τοῦ ἄρτου εἶναι ἀσύμφορος αὐτοῖς καὶ ὅτι ζημιοὶ αὐτοὺς τὰ μέγιστα, ἐξακολουθοῦσι δ' ἐξαιτούμενοι περαιτέρω αὐξήσιν τῆς τιμῆς καὶ ἐξηγοῦσι τὴν παραδοχὴν τῆς νέας διατιμῆσεως ὡς ἐνδείξιν τοῦ πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου σεβασμοῦ τῶν καὶ ὡς ἀποφυγὴν σπουδαιότερων περιπλοκῶν.

Οὕτω τὸ ζήτημα τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου ὑφίσταται πάντοτε ἐν μέσῳ ἡμῶν, ἔτοιμον νὰ προκαλέσῃ σκάνδαλα, ἴσως δὲ καὶ ταραχὰς ὁλοερείας διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν. Ὑπὸ τοιαύτην ὁδὸν ἐποφιν λαμβανόμενον τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἀξίον προσοχῆς καὶ ἐρεῦνης.

Ἐπομένον εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ὅτι τὸ σύστημα τῶν ἐπιστάσεων καὶ ὑποχρεωτικῶν διατιμῆσεων τῶν ὠκίων τῆς πρώτης ἀνάγκης ἐπαλαιώθη καὶ μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐγκατελείφθη παρ' ὅλων σχεδὸν τῶν πολιτειῶν, καὶ ὅτι οὐδαὶ λόγος ὑφίσταται καὶ παρ' ἡμῖν, ἵνα τὸ σύστημα τοῦτο τῶν παρωχημένων χρόνων ἐξακολουθῇ λειτουργεῖν ἐν ταύτῃ. Φρονούμεν μάλιστα, ὅτι παρ' ἡμῖν ὑφίστανται πολλοὶ ἐπιπρόσθετοι λόγοι ὑπὲρ τῆς τελείας καταργήσεώς των. Αἱ διατιμῆσεις παρ' ἡμῖν δὲν ἔχουσι λόγον ὑπάρξεως, ὅτι συντρέχουσιν ἤδη ἅπαντες οἱ λόγοι αἵτινες ἀλλοχρῶ ἐπέφερον τὴν καταργήσιν των· ἐλευθερά συναλλαγῇ, ἐλλείψει ἐξαιρετικῶν προνομίων, εὐρὺς συναγωνισμοῦ, μέσα συγκοινωνία· πρῶχειρα, κατὰ τῆς τοῦ εἴδους εἰς πολλὰς χεῖρας καὶ τὰ παρόμοια ἃ τινα ἀποκλείουσι τὴν ἰδέαν τῶν συνεννοήσεων ἢ ἀντιδοχῶν, οὗ· αἱ διατιμῆσεις προέθεντο νὰ προλάβωσιν ἢ ἀποσβεθῶσιν ὑπάρχουσι καὶ παρ' ἡμῖν.

Ἀλλ' ἐνταῦθα εἵπομεν, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἐπιπρόσθετοι λόγοι συντηγοῦντες εἰς τὴν κατάργησιν των. Παρ' ἡμῖν αἱ διατιμῆσεις μόνον καταχρηστὴς δύνανται νὰ ἔχωσιν ὡς συνέπειαν. Διὰ τῶν διατιμῆσεων πολλοὶ ἀστυνομία ἐκαρπώθησαν παρὰ τῶν ἀρτοποιῶν παράνομα ὀφείλη διὰ τῶν διατιμῆσεων ἀφ' ἐτέρον καὶ οἱ ἀρτοποιοὶ πολλὰς ἐξερπύλλαντες εἰς αὐτοὺς ὑπερβολικά κέρδη, αἵτις συναγωνισμοῦ καὶ ἐναντίον τῆς ἀξίας τῆς πρώτης ὕλης. Μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς συμφωνίας τοῦ συμφέροντος τῶν ἀρτοποιῶν πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ σιτοῦ ἢ τοῦ ἀλεύρου δύναται ἡ ἐπίσημος διατίμησις νὰ ᾖ ἀποτελεσματικὴ καὶ δικαία· διότι ἐάν ἡ διατίμησις ἐπιβάλλῃ ζημίαν εἰς τοὺς ἀρτοποιώλας, οὗτοι θὰ εὗρωσι τὴν τῆς ἀποφυγῆς τῆς, ἢ νοθεύοντες ἢ κακῶς ζυγίζοντες τὸν ἄρτον. Ἄν τουναντίον ἡ διατίμησις ἐπιτρέπῃ αὐτοῖς δυσανάλογον κέρδος, τὸ κέρδος τοῦτο ἀφαιρεῖται ἀδίκως ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ διανέμεται μετὰ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀρτοποιῶν. Τὸ ζήτημα ὅθεν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου μόνον διὰ τῶν γενικῶν ὅρων τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐλευθερίου συναγωνισμοῦ, καὶ τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως δύναται νὰ λυθῇ εὐλόγως, κατὰ τὸ δίκαιον καὶ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Αἱ ἀστυνομικαὶ διατιμῆσεις περιτεύουσιν, ἐπὶ τῶν δὲν ἔχουσι τὰ ἐναντία τῶν δι' αὐτῶν ἐπιδιωκόμενων ἀποτελέσματα, πολλὰς δὲ δύναται καὶ ταραχὰς ἐπικινδύνους εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν νὰ ἐπιφέρωσι.

Διὰ τούτου δὲν συνιστῶμεν καὶ τὴν ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ Ἀστυνομικῶν διατάξεων διαγραφὴν τῶν διατιμῆσεων· καθ' ἡμᾶς αὗται δέον νὰ ὑφίστανται ὡς ἀπειλὴ καὶ φοβητρον πάσης μεταξὺ τῶν ἀρτοποιῶν συνεννοήσεως καὶ ὡς ἀντιδραστικὸν κατ' αὐτῆς μέτρον, χειριζόμενον ἐμφρόνως καὶ τιμίμως εἰς ἐνέργειαν ὅταν αἱ περιστάσεις ἀπαιτοῦσι τὴν ἐφαρμογὴν του.

Ἡ Ἀστυνομία ἐπὶ τῆς κατασκευῆς καὶ πωλῆσεως τοῦ ἄρτου ἔχει ἄλλα καθήκοντα πλεονέκτερον εὐαργετικά. Πρῶτον τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἀκριβοῦς ζυγίσσεως, δεύτερον τὴν ἐπίβλεψιν τῆς

ἐν ταῖς ἀρτοποιίαις καθαρὸς ἦν ἐν πολλοῖς· τούτων οὐ μόνον εἶναι περιθωριακῇ, ἀλλὰ καὶ ἀπαισία, τρίτον δὲ τὴν ἐπιβλαφήν τῆς ποιότητος, ἥτις πλεονεξία παρ' ἡμῶν ἐστὶν ἀνθυγιεινὴ καὶ ἀ-
θεορία εἰς τὴν ὑγίαν τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὰς ἐπιστὰς διατι-
μήσεις, δι' ὁποῦντες ὡς ἀσυμμόρους καὶ πρὸς ἐκεί-
νους ὑπὲρ ὧν ἐθεσπίσθησαν, καὶ θεωροῦμεν πάν-
τοτε ὑπόπτους καὶ ὑποκυρπτούσας ἑκτροπα. Οὐχ' ἥ-
ττον θέλοντες νὰ ἐκτιμήσωμεν ἐν ἀκριβείᾳ κατὰ
πόσον ἡ παρὰ τῆς Ἀστυνομίας ἐριθεῖσα τιμὴ τοῦ
ἄρτου ἦτο εὐλογος καὶ τὰ κατ' αὐτῆς παράποινα
τῶν ἀρτοποιῶν δίκαια, μετεκαλέσαμεν εἰς τὴν ἡ-
μέτερον γραφεῖον ἕνα τῶν ἐμπειρῶν περὶ τὰ τοιαῦ-
τα, καὶ ζητήσαντες ἐσχόμεν παρ' αὐτοῦ τὰς ἐ-
πομένους πληροφορίες, καὶ τὴν διαθεβαίωσιν ὅτι
οὐδεὶς θὰ δυνήσῃ ν' ἀντιλέξῃ περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν.

Ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου σήμερον δέον νὰ κανονίζη-
ται διὰ τῆς τιμῆς τῶν ἀλεύρων, διότι τὰ ἀλευρα
παρ' ἡμῶν ἐγένοντο ἀντικείμενον εὐρείας ἐμπορίας
καὶ βιομηχανίας καὶ ἀντικείμενον ζωηρῶν συνα-
γωνισμῶν· διότι δευτέρον ἅπαντες οἱ μικροὶ ἀρτο-
ποιοὶ παρὰ τῶν ἀλευροποιῶν ἀρτίζουν νὰ προμη-
θεύωνται τὴν πρώτην ὕλην τῆς βιομηχανίας τῶν
διότι τρίτον τὰ ἀλευρα δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀστυ-
νομικὴν διατίμησιν· διότι τέταρτον, ὁ μεταξὺ τῶν
ἀλευροποιῶν τῶν διαφόρων τόπων συναγωνισμὸς
ἐστὶ τοσῶν πεισμών καὶ ζωῆς, ὥστε ἀποκλείει
πᾶσαν ὑπερμετρον κερδοσκοπίαν.

Δέον οὖν νὰ ἐξετάσωμεν ἂν μὲ τὴν σημερινὴν
τιμὴν τῶν ἀλεύρων ἥτις καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν Παιριεῖ
καὶ ἀλλαχοῦ ἐστὶ λεπτ. 42 διὰ τὸ ἀλευρον τοῦ
ἄρτου τῆς δευτέρας ποιότητος, καὶ λεπτ. 50 διὰ
τὸ τοῦ τῆς πρώτης ποιότητος, ἡ κατὰ τὴν ἀστυ-
νομικὴν διατίμησιν τιμὴ τοῦ ἄρτου τῆς δευτέρας
ποιότητος εἰς λεπτ. 34 καὶ ἡ τοῦ πρώτου εἰς λεπτ.
40 ἦναι συμφέρουσα τῆς ἀρτοποιίᾳ, ἂν καλύπτῃ
τὴν ἀξίαν τῆς πρώτης ὕλης καὶ τὰς λοιπὰς τῆς
κατασκευῆς δαπάνας καὶ ἀρίστη αὐτοῖς εὐλογὸν τι-
μὴν δι' ἀμοιβὴν τῆς βιομηχανικῆς ἐργασίας τῶν.

Οἱ ἀρτοποιοὶ προβάλλουσι τὴν ἀπόδειξιν τοῦ
ἀσυμμόρου διὰ τῶν ἐπομένων περὶ ὧν τῇ ἀκρι-
βείᾳ ἐγγυῶνται καὶ προκαλοῦσι πᾶσαν ἀντίρρη-
σιν. Εἶναι γνωστὸν, λέγουσιν ὅτι εἰς 100 δακτ.
ἀλεύρου παράγεται ἄρτος β'. μὲν ποιότητος δακτ.
135, πρώτης δὲ 130 ὁ ἄρτος οὗτος πλεονεξία
ἀναγκαζομένη· αὐτῷ ἀξία τοῦ ἀλεύρου ἐπιβαρύνε-
ται μὲ τέσσαρα λεπτ. κατ' ὅκιν δι' ἔξοδα κατα-
σκευῆς, εἰς ζυμώματος, ψύματος καὶ λοιπὰ·
ἂν δὲ τὶ ἀναλογισθῇ τὴν ὑπερτίμησιν τῶν ἡμερο-
μισθίων, τῆς καυσίμου ὕλης, τῶν ἐνοικίων, τῶν
διαφόρων φόρων, καὶ τὸ κατατεθειμένον κεφάλαιον
εἰς ἐργασίας καὶ μηχανὰς κτλ. βεβαίως τὸ πο-
σον τῶν λεπτῶν τεσσάρων, δι' ὧν ἐπιβαρύνεται
ἐκάστη δακτ. ἄρτου, δὲν θὰ εὖρῃ ὑπερβολικὸν ἢ ἀ-
φιστάμενον τῆς ἀληθείας. Ὁ ἄρτος οὗτος ἐπι-
βαρύνεται προσέτι καὶ μὲ λεπτὰ τρία κατ' ὅκιν,
ἔξοδον πωλήσεως· εἰς τὰ κεντρικὰ μέρη τῆς ἀγο-
ρᾶς διὰ τὴν προχειρότητα τοῦ ἄρτου· ἀλλὰ τοῦ
ἐπιπροσθέτου τούτου τιμήματος δύναται τὸ κοι-
νὸν νὰ ἀπαλλάσσεται, προμηθευόμενον τὸν ἄρτον
τοῦ ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν ἐργαστασίων ἢ κλιθεῶν,
δὲν περιέρχεται δὲ αὐτὸ εἰς τοὺς ἀρτοποιούς, ἀλλ'
εἰς τοὺς κατ' ἰδίαν πωλητὰς τοῦ ἄρτου ἐν τῇ ἀ-
γορᾷ, οἵτινες ἀποτελοῦσιν ἰδίαν τάξιν ἐργαζομέ-
νων καὶ φορολογουμένων· οὐχ' ἥττον καὶ τὸ ἐπι-
προσθετόν τούτου τίμημα δέον νὰ συμπεριληφθῇ
εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ ἄρτου, ἐφ' ὅσον τουλάχιστον ἡ
ἀστυνομικὴ διατίμησις ἐννοεῖ νὰ κανονίσῃ τὴν τι-
μὴν καὶ τοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλουμένου ὑπὸ ἰδιαι-
τέρων πωλητῶν ἄρτου.

Ἐπὶ τῇ θάσει ὅθεν τῶν ἀνωτέρω ὑπολογιζομέ-
νης τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου, ἔχομεν τὰ ἐπόμενα ἐξη-
γούμενα ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν διατίμη-
σιν τοῦ τῆς δευτέρας ποιότητος· ἐκάτον δακτ.
ἀλεύρου πρὸς λεπτὰ 42 δρ. 42,00

ἔξοδα παρασκευῆς 130 δκ. ἄρτου πρὸς
λεπτὰ 4 κατ' ὅκιν » 5,20

Δικαίωμα πωλήσεως 135 δκ. ἄρτου πρὸς
λεπτὰ 3 κατ' ὅκιν » 4,05

ἦτοι ἐν ὅλῳ αἱ 135 δακτ. ἄρτου κο-
στίζουσι δραχμὰς 51,25

Ἡτοι ὁ ἄρτος β'. ποιότητος κοστίζει κατ' ὅ-
κιν εἰς τοὺς ἀρτοποιούς λεπτ. 38, ἐφ' ἡ πρώτη
διατίμησις ἐπιβαλεν αὐτοῖς νὰ τὸν πωλῶσι πρὸς
λεπτ. 34 καὶ ἡ νῦν ἐν ἰσχύϊ λεπτ. 36.

Ἐπίσης κατὰ τὸν αὐτὸν ὑπολογισμὸν· ἐκάτον
δακτ. ἀλεύρου α'. ποιότητος ἄρτου πρὸς παραγω-
γὴν 130 δακτ. ἄρτου κοστίζουσι πρὸς λεπτὰ 50
δρ. 50,00

Ἐξοδα παρασκευῆς 130 δακτ. ἄρτου
πρὸς λεπτ. 4 κατ' ὅκιν » 5,20

Δικαίωμα πωλήσεως 130 δακτ. ἄρτου
πρὸς 3 λεπτ. » 3,90

Ἡτοι ἐν ὅλῳ 130 δκ. ἄρτου κοστίζ. δρ. 59,10

Ἡτοι κοστίζει ἐκάστη δακτ. ἄρτου α'. ποιότητος
εἰς τοὺς ἀρτοποιούς λεπτ. 43 1/2, ἐφ' ἡ πρώτη δι-
ατίμησις ἐπιβαλεν αὐτοῖς νὰ τὸν πωλῶσι πρὸς λ.
40, καὶ ἡ νῦν ἐν ἰσχύϊ πρὸς λεπτ. 42.

Καθὼν ἡμῶν ἐκρίναμεν νὰ θέσωμεν ὑπὸ δη-
μόσιον ἐλεγχον τοὺς ἄνω ὑπολογισμούς, ὡς ὑπε-
βλήθησαν ἡμῶν παρ' εἰδήμονος πρὸς κανονικώτερον
καὶ δικαιότερον διαρρυθμισμόν τοῦ ἀναλωθῆναι
τῆς ἀξίας. Ἐάν οἱ ἄνω ὑπολογισμοὶ στηρίζονται
ἐπὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἀληθείας, ἡ ἀστυ-
νομικὴ διατίμησις κἀναίε ὀφθαλμὸς καὶ παράγει
ἀδικήματα, ἅτινα ἡ κοινὴ συνείδησις δὲν ἐπιδοκι-
μᾷ. Ὡς ἔχουσιν αἱ ἀρχαὶ καθήκον νὰ προλαμ-
βάνωσιν ἢ ἀποσπῶσιν πᾶσαν συνείδησιν τῶν ἀρ-
τοποιῶν πρὸς ἀδίκαιον χρηματισμὸν καὶ πρὸς
βλάβην τοῦ κοινοῦ, ταῦτα νομίζομεν ὅτι ἔχουσι
καθήκον καὶ εἰς προστασίαν τῶν ἀρτοποιῶν, εἰ-
τινὰς ἀποκαλοῦσι τάξιν ἐργαζομένων καὶ φορολο-
γουμένων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη παραγωγικὴ ἐν τῇ
κοινωνίᾳ τάξις.

ΔΙΔΟΧΑ

Ὁ Βασιλικὸς λόγος ἀνεγνώσθη καὶ ἐνταῦθα ἀ-
διαφόρως. Οἱ ἀθροιστοὶ ἐδιδόχθησαν ἐκ πείρας,
ὅτι τὰ πράγματα δὲν ἀντικεισθῶσιν οὔτε αἱ με-
γάλα ἐπαγγελίαι, οὔτε αἱ πομπώδεις φάσεις,
καὶ ὅτι ἡ ἀντιπαράθεσις δὲν μεταβάλλεται εἰς ῥοδινὴν
κατάστασιν δι' ἑνὸς λόγου, δι' οὗ συντάσσεται μὲν ἡ
ὑπεύθυνος κυβέρνησις, ἀπαγγέλλει δὲ ὁ ἀνεσθί-
νος βασιλεὺς. Καὶ ὅσον μὲν ἀρετῆς τοῦ ἀραβῶ-
νος τοῦ αἰαδόχου, ὁ λαὸς δὲν ἔχει ν' ἀντιπῇ τι,
μόλον δι' ὁ βασιλικὸς λόγος ἀποδίδει εἰς αὐ-
τοῦς καὶ πολιτικὴν σημασίαν, εὐχεται δὲ μόνον,
ὅπως αἱ μετὰ τῆς Γερμανίας συναπτόμεναι ἤδη
διὰ τοῦ συνοικείου τούτου σχέσεις ἀποβῶσιν εὐ-
εργετικαὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα, μῶλον δι' ἔχει ὑπ'
ὄψιν του, ὅτι τὰ συνοικεῖα τῶν ἡμετέρων οὐδὲ
ὡς κατὰ τὴν νεωτέραν ἐποχὴν μεταβάλλουσι τὰ
φρονήματα καὶ τὰς ἰδέας τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν
δυσπότην τὰς τύχας τῶν ἐθνῶν, οἵτινες κανονί-
ζουσιν αὐτὰ ἐπὶ τῇ θέσει τῶν ἐθνικῶν τῶν συμ-
φερόντων καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις. Ὅσον δὲ ἀ-
φορᾷ τὰ παλαιὰ λόγια, ἅτινα ἡ κυβερνητικὴ διευ-
κωσεν ἐν τῷ βασιλικῷ λόγῳ, ὁ λαὸς ἐθεώρησεν
αὐτὰ ὡς εἰρωνεῖαν πρὸς τὸ ἔθνος, τὸ ὅποιον ἀφρὺ
συνετρίβη οικονομικῶς ὑπὸ τῶν δυσπότην τὰς
τύχας του, ἐμπαιζέται ἤδη ὑπὸ τούτων, προσπα-
θεύοντων νὰ παραστήσωσιν, αὐτῷ ὅτι τῷ προπα-
ρεσκέυσαν τὸν χρυσὸν αἶμα. Ὡς πρὸς δὲ τὰ
μεγάλα μεταρρυθμιστικὰ νομοσχέδια, ἅτινα ἡ
κυβέρνησις ἐννοεῖ νὰ μεταποιήσῃ εἰς νόμους διὰ
τῆς ψήρου τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ὁ λαὸς
δὲν βλέπει εἰς αὐτὰ οὔτε τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἐ-
λευθεριῶν του, οὔτε τὴν ἐθνικὴν προόδον του.* *

— Τὴν προχθὲς τετάρτην κατὰ πρόσκλησιν
τοῦ κ. Νομαρχοῦ, ὅστις ἐξέδωκε καὶ τὸ ἀναγ-
καῖον πρόγραμμα, ἐτελέσθη ἐν τῷ Μητροπολι-
τικῷ γὰρ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» δοξολογία ἐπὶ τῇ

Εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ Βασιλέως. Ἡ τελετὴ ὁ-
πρῆξεν ἐν γένει ψυχροτάτη. Καὶ παρευρέθησαν μὲν
ἐν αὐτῇ οἱ κύριοι πρόξενοι ἐν στολῇ, οἱ δὲ κύριοι
ὑπάλληλοι καὶ αἱ ἀρχαὶ μεγάλῃν ἐπεδείξαντο ἀδι-
αφορίαν, ὀλίγοι δὲ τούτων παρευρέθησαν, καὶ
πρὸ πάντων δικαστικοὶ τινες. Ἐκ τοῦ λαοῦ οὐ
δεῖς ἐξητρωκαύχασεν. Τὸ δὲ ἐσπέρας ἐπαίνισαν
ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Γεωργίου ἡ μουσικὴ. Αὕτη
ἦτο ὅλη ἡ ἐνταῦθα ἐορτὴ διὰ τὴν εἰκοσιπενταε-
τηρίδα τοῦ Βασιλέως.* *

— Πλείστοι ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ἀ-
νεχώρησαν εἰς Ἀθήνας διὰ τὰς ἐορτάς. Αἱ ρεκλά-
μαι τῶν Ἀθηναίων ἐφημερίδων, παραστήσαντι
τὰς ἐν Ἀθήναις προπαρασκευὰς καὶ ἐν γένει τὰ
ἀφορῶντα τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα ἐπὶ τῷ ὑπερβο-
λικώτερον, κατ' ὁρῶσαν νὰ ἐξεγείρωσι τὴν πα-
ριέρχουσαν τοῦ κοινοῦ, ὅπερ ἀθρόον ἐσπυσεναῖς Ἀθή-
νας, μὴ σκεπτόμενον τὴν ἀπορίαν καὶ τὴν ἀθλίαν
οἰκονομικὴν του θέσιν. Ὡς ἐκ τούτου αἱ ἐορταί,
ἐξαιρέσει ἐκείνων, οἵτινες εὐποροῦσι καὶ ἐπομένως
εἰς λίαν δαδικοσυλογημένοι, θὰ χρησιμεύσωσι
μᾶλλον πρὸς ἐπαύξειν τῆς οικονομικῆς ἀθλιότη-
τος πολλῶν οἰκογενειῶν, ὧν ἡ οικονομικὴ θέσις
δὲν εἶναι ἀνθρώπια, αἵτινες θὰ εὐγνωμονῶσι διὰ
τούτου ἀκολουθῶν τὰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας, καὶ
πρὸ πάντων τὰς ὑπουργικὰς, ἀρτὸν πεισθῶσιν ἐν
Ἀθήναις, ὅτι τὰ ὑπ' αὐτῶν γραφέντα δὲν ἦσαν
ἢ ρεκλάμαι, γενόμενα πρὸς ἀποπλάνησιν τοῦ κοι-
νοῦ καὶ πρὸς μείζονα ἐξοδουσιν φύλων. Δὲν ὁ-
πάρχει δὲ ὑπερβολὴ, ὅτι θέλει ἀκολουθῶν παρα-
σταθῇ τῷ Βασιλεῖ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς του, ὅτι
συμπας ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἐσπυσεν εἰς Ἀθή-
νας, ὅπως συγχαρῇ τῷ Βασιλεῖ ἐπὶ τῇ εἰκοσι-
πενταετηρίδι του, καθὼς εὐχερῶν οικονομικῶς καὶ
εὐγνωμονῶν πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ἥτις προήγαγεν
αὐτὸν εἰς τοσούτον εὐτυχίας, ὥστε οὗτος νὰ μὴ
ἔχῃ πλέον νὰ σκεπτικται, εἰμὴ περὶ ἐορτῶν καὶ
διασκεδάσεων, δρέπων οὕτω τοὺς καρπούς τῶν
θυσιῶν του, κατὰ τὴν περιώνυμον φράσιν τοῦ κ.
Πρωθυπουργοῦ, ὅστις γνωρίζει πολὺ καλά νὰ
ἐκμεταλλεύηται τὰς περιστάσεις, ὅπως διατη-
ρῇται ἐν τῇ Πρωθυπουργίᾳ, ἐφ' οὗδεν πράττει πρὸς
ἐλάττωσιν τῆς κυριαρχούσης παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ
λαῷ οικονομικῆς ἀθλιότητος.* *

— Ἀναχωρήσας δι' Ἀθήνας ὁ Συντάκτης τοῦ
αφορολογουμένου, ἀνέβητο τὴν σύνταξιν τοῦ φύλ-
λου τούτου εἰς φίλον, φιλοτίμως ἀποδεχθέντα
αὐτήν.* *

— Γενόμενον τὴν προχθὲς Δευτέραν τῶν ἀρ-
χαίρεσιν τοῦ Νομαρχικοῦ συμβουλίου τοῦ Νομοῦ
μας, ἐξελέγησαν διὰ ψήρων ἑνδεκα κατὰ ἐνεία
λευκῶν, πρέσβος μὲν δ. κ. Στεφανόπουλος, ἀντιπρέ-
σβος δὲ δ. κ. Τζίνος, καὶ γραμματεῖς οἱ κ. κ. Γιαν-
νικοῦ καὶ Δαλιάνης ὡς ἐπιτελῆς νομαρχιακῆς ἐπι-
τροπῆς· οἱ κ. Παναγιωτόπουλος, Ἰωαννίδης, Χα-
ράνης, Λεγουρίτης καὶ Παπαγεωργίου. Μεγάλῃ ἀ-
νεπιτύχῃ δραστηριότητι, ὅπως οἱ κύριοι Νομαρχια-
κοὶ σύμβουλοι γίνωσι μέλη τῆς νομαρχιακῆς ἐπι-
τροπῆς, διότι νομίζουσιν, ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἐκατον-
ταδράχμου μισθοῦ κατὰ μῆνα, ὃν θὰ ἔχωσι, καὶ
ὅστις ὑπὸ τινῶν ἐξ αὐτῶν ἐθεωρήθη πολὺ σπου-
δαῖς, θὰ ἔχωσι καὶ τὰ τυχερά των, καθὼς δικαιοῦ-
μενοι νὰ ἐξελεγχῶσι προϋπολογισμοὺς δήμων καὶ
μυθῶν καὶ νὰ προσφέρωσι πολλὰς ἐκδουλεύσεις
εἰς ἐκείνους, οἵτινες δὲν ἤθελον φανῇ φειδωλοὶ ὡς
πρὸς τὴν ἱκανοποίησιν των! Ὡς ἐκ τούτου, οὔτε
οἱ λόγοι καὶ ὑποσχέσεις δοθεῖσαι ἐτηρηθήσαν, οὔτε
ἀντίθετα πολιτ. φρονήματα παρεμπόδισαν τὴν ἐπὶ τὸ
συμπεριεπὲς τοποθέτησιν αὐτῶν ἐν τῷ Νομαρχιακῷ
συμβουλίῳ, οὔτε τέλος φιλοτιμίαν τινὰ ἐπέδειξαν
περὶ τῆς προόδου τοῦ νέου τούτου θεσμοῦ, διὰ μι-
κρὰς τινος θυσίας τῶν προσωπικῶν των συμφερόν-
των. Ὡς ἐκ τούτου καὶ ἡ κοινωνία δὲν ἔχει με-
γάλας ἐλπίδας περὶ τοῦ ὅτι ὁ θεσμὸς οὗτος θέλει
συντελέσει εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν κοινῶν καὶ τὴν
ἐθνικὴν πρόοδον.

— Ὁ κ. Δ. Παπαμιθιώτης ἐνεκεν ἀπουσίας
δὲν ἐορτάζει μεθ' αὐτῶν ἐορτὴν τοῦ ἀγ. Δημητρίου.

Ἐπίσης δὲν ἐφορτᾷ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὁ τε-
λώνης κ. Δ. Ρεδιάδης.

— Ὁ ἱεροκλήριος κ. Ἠλίας Βλαχόπουλος δι-
λῆσεν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ
ναῷ τῆς Εὐαγγελιστρίας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὴν ἐξακολουθητικὴν ἑκπτώσιν τῶν σταφίδων,
διέκοψεν ἡ τῆς ἀγορᾶς Μασσαλίας κίνησις καὶ ἡ
ζήτησις διὰ τὸ ἑτοιμὸν ἐκεῖ πρᾶγμα, ἐπὶ τοῦ ὁ-
ποίου καὶ μόνου ἐγένοντό τινες πράξεις μὲ φρ. 2
καὶ 3 ἐπὶ πλέον, ἤτοι μὲ φρ. 39 εἰς ἀνάλω-
σιν αἱ καλλίτεροι ποιότητες.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅμως, ὅτι ἡ ζήτησις αὕτη,
ἥτο διὰ τὸ ἑτοιμὸν ἐκεῖ πρᾶγμα, ὡς ἐκ τῆς ἀνάγ-
κης νὰ καλυφθῇ ποσὰ τινὰ προπωληθέντα διὰ τὸ
τελὸς τοῦ μηνὸς τούτου ε. ν. καὶ ὅτι οὐδὲν ἐ-
ζητήθη τι ἐντεῦθεν. Αἱ λοιπαὶ ἀγοραὶ Γαλλίας,
οὐ μόνον δὲν ἠκολούθησαν τὴν τῆς Μασσαλίας,
ἀλλὰ καὶ οὐλοῦν ἐχαλάρωσαν σήμερον δὲ τὸ
συν αὐταὶ ὡς καὶ ἐκείνη ἀπρακτοῦσιν ἐντελῶς, ὁ-
νυμαστικῶς δ' ἔχουσι τιμὰς φρ. 37—38 ἀνά-
λωσιν.

Ἡ Ἀμερικὴ ἀγοράσασα ὡς γνωστὸν ἀρκετὰ
ποσὰ τελευταίως, ἤσυχάζει· ἤδη καὶ οὐδὲ εἰς τὴν
τελευταίαν τιμὴν τῶν 13/6 C.F. θέλει ν' ἀγοράσῃ τι.

Ἡ Ἀγγλίς εἰς τὰς αὐτὰς περίπου τιμὰς, ἀπὸ
23/ καὶ ἄνω, με πρὸς ὅμως πράξεις.

Ἡ Γερμανία κλπ. ὅρσει μέρη, ἐπρωμνησθῆσαν
ἐσχάτως ἐντεῦθεν, γενναίᾳ σχετικῶς ποσᾷ, ἄνευ
ὅμως ἀλλοιώσεως τῶν τελευταίως δι' ἐκεῖ τιμῶν.

Ἐνταῦθα ἔχουμεν τὰ μὲν Πατρινὰ εἰς τὰς δραχ-
170—185, Ἐπαρχιακὰ δρ. 150—160, Κατα-
κώλου δρ. 150 καὶ τὸ 100 χύμα εἰς τὰς ἐπαρχίας
περὶ τὰς δρ. 165, ἐκτὸς ἐννοεῖται τῶν κατωτέρως
ποιότητος γνωστῶν προελεύσεων.

Καὶ ἐνῷ τοιαύτη ἡ ἐν συνόλῳ θέσις τῶν στα-
φίδων, ἐνταῦθα ἐγένετο πρὸ ἡμερῶν τόσος πάτα-
γος, ὥστε πᾶς τις μὴ ἐνήμερος ἤθελε πιστεύσει,
ὅτι σπουδαία μεταβολὴ καὶ δὴ ὑψώσις ἐπῆλθε.
Προμῶδη τηλεγραφήματα εἰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημε-
ρίδας περὶ κολοσσαίων δὲθεν ἰδῶ πράξεων, μακρο-
σκελῆ δὲ καὶ πάμπολλα εἰς πᾶσαν σταφιδόφω-
ρον γωνίαν τῆς Ἑλλάδος περὶ ἐπιβουλεύων μεγάλων
ὑψώσεων καὶ περὶ ἐπικειμένων μεγαλειτέρων
ταῦτα πάντα δὲ, σκοπῶν καὶ παρὰ καταλλήλων
ὀργάνων ἐνίων ἐνδιαφερομένων. Νομίζομεν νὰ πα-
ρῆλθεν ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν τοιαῦτα πονηρὰ τεχνά-
σματα ἐπετύγχανον, ὅλοι δὲ σήμερον οἱ ἐμπο-
ρευόμενοι, ἐνδέχεται μὲν νὰ ἐπηρεάζωνται πρὸς
στιγμὴν ἀπὸ ταῦτα· ἡ ἐκείνας τὰς διαδόσεις, κα-
λῶς ὅμως ἐνοοῦσιν ἐν τέλει, τί τοῦ συμφέρει καὶ
πὺς πρέπει νὰ ἐνεργώσιν· ἀφ' ἐτέρου ὅμως φρονού-
μεν, ὅτι, αἱ τοιαῦται προσπάθειαι ὅπως ἄλλοι γί-
νονται ὅργανα σχεδίων, διὰ τὰ ὅποια μὲ ἴδιόν των
κίνδυνον, δειλιούσι νὰ ἐνεργήσωσιν οἱ ἐνδιαφερό-
μενοι, δὲν εἶναι πολὺ ἀξιοέπαινοι.

Ἐπαναλαμβάνομεν νὰ συστήσωμεν προσοχὴν
τοῖς πᾶσι, καλὴν δ' ἀντίληψιν τῆς σημερινῆς θέσεως
τοῦ εἴδους τούτου· ὑπάρχουσιν ἐλπίδες καὶ εὐχαὶ
ὅτι ἡ ἐρετικὴ παγκόσμιος κατανάλωσις, θὰ ἦνε
μεγαλειτέρα ἢ ἄλλοτε, γεγονός ὅμως εἶναι, ὅτι
ἡ εἰσοδεία μας ἐφέτος, θὰ ὑπερβῇ τὴν περυσινὴν
κατὰ 30 0/0 καὶ πλέον καὶ ὅτι καὶ ἡ τῆς Γαλ-
λίας εἰσοδεία ἔσεται ἀνωτέρα τῆς περυσινῆς κατὰ
50—60 0/0 μὲ τὰς ἀφ' ἐτέρου ἀφθόλους εἰσοδείας
Ἀντολῆς, Ἰσπανίας καὶ Ἰταλίας.

Τὴν ἄχρι τοῦδε ἐξαγωγήν μὲ τὰ ὑπὸ φόρτωσιν,
ὕπολογίζομεν εἰς 80000 τόνους εἰς 85000 τόνους
δὲ, τὸ ὑπολειφθὲν ποσόν.

Ναύλοι περὶ τὰ 20/

Συνάλλαγμα περὶ τὰς 51 70—51 60
διὰ τὰ ἐπὶ Λονδίνου M. 13

— Ὁ γνωστὸς ἐνταῦθα χοροδιδάσκαλος κ.
Ἀνδρέας Ἀλιβιζός ἤρχισε τὰς προηγουμένους του
κλπ. ἐν τῇ εὐρυχωρᾷ ἀποθήκῃ τῆς νεοδημητρίου οἰ-
κίας τοῦ κ. Ν. Θεοφίλου, καίμενης πλησίον τοῦ
παλαιοῦ σχολείου Πορφυροπούλου. Εἰδοποιεῖ δὲ
τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐκμάθωσιν τὸν χορὸν, ὅτι ἔ-
χει καὶ ὥρας διαθέσιμους διὰ τούτους.

ΧΥΜΙΚΟΝ ΛΙΠΑΣΜΑ σταφιδωπέλων καὶ ἀμπέλων.

Τὸ χυμικὸν λίπασμα ὅπερ ἐγένετο γνωστὸν ἐν-
ταῦθα ἐκ προηγουμένων ἐτῶν, εἰσαγόμενον ἀπο-
κλειστικῶς παρὰ τοῦ κ. Πρ. Τζούκολη, τέως δι-
ευθυντοῦ τοῦ ἐν Πάτραις Ἀερίφωτος καὶ προσε-
χόμενον ἐκ τοῦ ἐν Μιλάνῳ μεγάλου ἐργοστασίου
«Χυμικῶν προϊόντων» τοῦ κ. Α. Φίγγελ καὶ Σα.
ἔρθασεν ἐνταῦθα καὶ πωλεῖται εἰς μικρὰς καὶ με-
γάλας ποσότητας.

Γίνεται δὲ ἄλλοι προσέτι ὅτι οἱ θέλοντες ἐκ τῶν
κτηματιῶν νὰ ἔχωσι χυμικὸν λίπασμα κατάλλη-
λον εἰδικῶς δι' ὠρισμένον κτῆμα καὶ πρὸς ἀνα-
πλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων συστατικῶν ὠρισμένου
ἔδαφους, δύνανται νὰ ἔχωσι τειοῦτον ἀποστέλλον-
τες εἰς τὸ ἄνω ἐργοστάσιον, διὰ τοῦ κ. Τζούκολη,
ποσότητα τινὰ χύματος τοῦ πρὸς λίπανσιν ἀγροῦ,
πρὸς ἀνάλυσιν, ἀλλ' ἐντοιαύτῃ περιπτώσει ἡ παραγ-
γελία δὲν δύνανται νὰ ᾔται ἐλάσσων τῶν 50 σάκκων.

Γίνεται προσέτι δὲ ἄλλοι ὅτι οἱ θέλοντες ἐκ τῶν
κτηματιῶν διὰ τοῦ χυμικοῦ λιπάσματος νὰ πα-
ράξωσι καρποὺς προσομοίους ἄλλων ἀγρῶν, ἢ με-

ρῶν δύνανται ν' ἀποστείλωσι ποσότητα τινὰ χύ-
ματος ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου ἀγροῦ χωριστὰ
καὶ νὰ ἔχωσι τὸ ἀναγκαῖον αὐτοῖς λίπασμα, ἀλλ'
ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ παραγγελία των δὲν
πρέπει νὰ ᾔται ἐλάσσων τῶν 100 σάκκων.

Αἱ παραγγελίαι πρέπει νὰ δοθῶσιν ἐγκαίρως
ἵνα παρασκευασθῇ τὸ λίπασμα καὶ φθάσῃ ἐνταῦθα
ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς λυπάνσεως
τῶν κτημάτων.

Πληρέστεραι πληροφορίες παρὰ τῷ κ. Πρ.
Τζούκολῃ, οἰκία κ. Κλ. Παπαθεοδώρου.

Πρὸς ἀποφυγὴν παραποιήσεων γίνεται δὲ ἄλλοι
ὅτι οἱ σάκκοι τοῦ λιπάσματος τοῦ ἄνω ἐργοστα-
σίου φέρουσι τὴν κάτωθι σφραγίδα.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΑΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης 5 Ὀκτωβρίου, τὸ δρομολόγιον τῶν ἀμαξοστοιχιῶν τροποποιεῖται
ὡς ἀκολουθῶς.

Γραμμὴ Πειραιῶς, Ἀθηνῶν, Κορίνθου, Αἰγίου, Πατρῶν.

ΑΝΟΔΟΣ

Ἀναχωρήσεις	—	Ἐκ Πειραιῶς	6.45 π. μ.	11.20 π. μ.	8. π. μ.
»	—	Ἐξ Ἀθηνῶν	7.15 »	11.50 »	8.35 »
Ἀφίξεις	—	Εἰς Κορίνθον	10.35 »	2.50 »	12.10 »
»	—	Εἰς Αἶγιον	2.52 »	6.04 »	
»	—	Εἰς Πάτρας	4.45 »	7.30 »	

ΚΑΘΟΔΟΣ

Ἀναχωρήσεις	—	Ἐκ Πατρῶν	7. π. μ.	11.25 π. μ.	
»	—	Ἐξ Αἰγίου	8.52 »	12.50 »	
»	—	Ἐκ Κορίνθου	1.10 μ. μ.	4.— μ. μ.	1.55 μ. μ.
Ἀφίξεις	—	Εἰς Ἀθήνας	4.45 »	7.05 »	5.43 »
»	—	Εἰς Πειραιᾶ	5.15 »	7.30 »	6.15 »

Γραμμὴ Κορίνθου, Ἀργους, Ναυπλίου, Μύλων.

—	Ἀνοδος.	—	—	Καθόδος.	—
Κορίνθος	—	Ἀναχωρήσεις	3.05 μ. μ.	Ναύπλιον	—
Ἀργος	—	Ἀφίξεις	5.22 »	Μύλοι	—
Ναύπλιον	—	»	5.55 »	Ἀργος	—
Μύλου	—	»	6. »	Κορίνθος	—
				Ἀφίξεις	12.45 »

Σημειώσεις.— Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ἀμαξοστοιχίαι τοπικαί, ἐμπορικαὶ καὶ δι' ἐπιβάτας
λειτουργοῦσι καθ' ἐκάστην μεταξὺ Κορίνθου—Ἀκράτας, Πατρῶν—Ἀκράτας, Ναυπλίου—Ἀργους—
Μύλων καὶ ἀντιστρόφως.

Ἐκ τοῦ ἐν τῇ παραλίᾳ Πατρῶν σταθμοῦ, ὁποῦθεν θέλουσιν ἀναχωρεῖ καὶ ὅπου θὰ φθάνωσι πᾶσαι
αἱ ἀμαξοστοιχίαι, θὰ χορηγοῦνται τὰ εἰσιτήρια καὶ θὰ ἐνεργῇται μόνον ἡ παράδοσις καὶ παραλαβὴ
τῶν ἀποσκευῶν τῶν ἐπιβατῶν. Ἡ παραλαβὴ καὶ παράδοσις τῶν ἐμπορευμάτων θέλει ἐξακολουθήσῃ
ὡς μέχρι τοῦδε μόνον εἰς τὸν κεντρικὸν σταθμὸν Πατρῶν (ἀγ. Διονύσιος.)

Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως.